:17

נפסלת שלא לשם אוכלין בפסח תיתי

מהעלאה מה להעלאה שכן ישנה במנחה

ותיתי מבינייא ב להכי כתיב קרא למימר

° דלא אתא מבינייא ¢אמר ר' אבהו שחם וזרק

. לדברי ר' ישמעאל חייב אחת לדברי ר"ע

חייב שתים יאביי אמר אפי' [לדברי] ר"ע

אינו חייב אלא אחת דאמר קרא ישם יו תעשה

הכתוב עשאן לכולן עבודה אחת זרק והעלה לדברי ר' ישמעאל חייב שתים לדברי ר"ע

אינו חייב אלא אחת אביי אמר אפי' [לדברי]

ר"ע אחייב שתים יולהכי פלגינהו קרא ישם

תעלה ושם תעשה שחט וזרק והעלה לדברי

הכל חייב שתים ת"ר (במחנה זיכול השוחם

עולה בדרום יהא חייב ת"ל ₪ אל) מחוץ

למחנה יכול חוץ לשלש מחנות [ת"ל יאוֹ

עז במחנה] (מנין אף במחנה לוייה ת"ל

במחנה) אי במחנה סיכול השוחם עולה בדרום

יהא חייב ת"ל אום אל מחוץ למחנה מה חוץ

למחנה מיוחד שאין ראוי לשחימת ו קדשים

ולשחיטת כל זבח יצא דרום שאע"פ שאין

ראוי לשחימת קדשי קדשים ראוי לשחימת

קרשים קלים אמר עולא השוחט על גגו של

היכל חייב הואיל ואין ראוי לשחיטת כל זבח

מתקיף לה רבא א"כ ניכתוב קרא ח (אל)

מחוץ למחנה ולא בעי יאל פתח אהל מוער

אל פתח אהל מועד ל"ל לאו בלמעומי גגו

ולרבא א"כ נכתוב אל פתח אהל מועד יו

במחנה (ואל) מחוץ למחנה ל"ל לאו לאתויי

גגו אמר רב מרי לאיתויי ז יכולה בפנים

חיתי מבינייא. משחיטה וזריקה דכי פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת

שלא לשם אוכלין בפסח זריקה תוכיח מה לזריקה שכן זר חייב עליה

מיתה שחיטה תוכיח וחזר הדין הלד השוה שבהן שהן עבודה וחייבין עליהן בחוץ אף אני אביא קמילה וקבלה שהן עבודה ויתחייב עליהן

בחוץ: אם כן. דמייתי בוו מביניים

לחייב בחוץ על עבודות שאינם

מפורשות בפרשה ויש להביחן במה

הלד לא יאמר בזריקה ותיתי מבינייא

משחיטה והעלחה: ה"ג להכי כתבה

קרא דלא בו אתיא מבינייא. למימר

דאע"ג דאמיא מבינייא לא מימי

מבינייא: שחט וורק בהעלם אחד

לר' ישמעאל. דנפקא ליה זריקה מדם

שפך יו בעונש של שחיטה: חינו

חייב אלא אחת. דחד כרת וחד לאו

הוא: לר"ע. נפקא יהו ליה מאו זבח

דכתיב (ויקרא יו) גבי העלאה: חייב

שתים. משום דשמות מוחלקין: שם

מעלה ושם מעשה. הזכיר העלחה

לבדה והשאר כללן בעשיה אחת

למימרא דלא מחייב אכולהו אלא

חדה: (כ) פלגינהו יש קרת. הוליה

העלאה מכלל שאר עשיות למימרא

דמחייב עלה באפי נפשה ואשארא

באפי נפשייהו: שחט וזרק והעלה

לד"ה. בין לר׳ ישמעאל בין לר״ע חייב

שתים לר׳ ישמעאל כיון דכולם

בהעלם [אחד] מחייב בהעלאה חדא

דאית לה קרא בהדיא ואשחיטה

וזריקה חדא למחד קרא נפקי ולר"ע

אשחיטה מיחייב חדא והעלאה ב

וזריקה חדא ובהא לא פליג אביי אדר׳

אבהו דלאביי נמי לדברי הכל חייב

שתים חדא אהעלאה וחדא אשאר

עשיות: מ"ר כאן או אשר ישחט מחון

למחנה יכול עד שישחט חוץ לשלש

מחנות. ונילף גז"ש מפרים הנשרפים

כדילפינן בהרוגי ב"ד בסנהדרין

(דף מב:): פ"ל. ברישיה דקרא או עו

במחנה: אי במחנה יכול. אף במחנה

שכינה אלא ששינה מקום שחיטתו

כגון שחט עולה בדרום יהא חייב:

ת"ל מחוץ למחנה. דמשמע חוץ לשלש

מחנות: מה להלו. מיוחד שחינו

ראוי לשחיטת שום זבח אף במחנה כגון

במחנה לויה שאינו ראוי לשחיטה בבו

לשום זבח: נכתוב קרא במחנה

ואל מחוץ למחנה. חוץ למעוטי עולה

בדרום ובמחנה לפרושי דלא בעינן

חוץ לשלש מחנות, ואל פתח אהל מועד

לא הביאו למה לי: לאו למעוטי גגו

של היכל. דהכי משמע בששלא הביאו

לפתח אהל מועד יצא זה שהביאו

לעזרה: ופרכינן ולרבא. דפטר אגגו

דמשמע בין כל חללה של עזרה קרי אל

פתח: ניכחוב אל פתח. למעוטי גגו

ולמעוטי עולה בדרום שהרי באו אל

פתח וממילה משתמע חיובה במחנה

לויה שלא הביאו אל פתח: מחוץ

למחנה ובמחנה ל"ל לאו לאיחויי

גגו. אתא במחנה והדר אתא מחוץ

דלא תימא מבמחנה איתרבי נמי

שוחט עולה בדרום ת"ל מחוץ למידרש

דבעינן מקום שאינו ראוי לשחיטת

ל) סנהדרין לד:, כ) שם ע"ש,
 ג' ירושי כלאים פ"ח ה"א,
 שבת פ"ז ה"ב, סנהדרין פ"ז ה"ה, ד) ע' ת"כ אחרי פרש' וה"ג, כ) [לעיל ס: מגילה י.

חגיגה ג: מכות יט. שבועות טו.

חגינה ג: מכות יט, שבועות טו.
חולין ז. ערכין לב: ממורה כא.
ע' ירוש' מצ"ש פ"ג ה"ג, ה" סנהדרין פ"א סה"ג, ו) מגילה
י. שבועות טו. עדיות פ"ח מ"ו,

[לעיל סב.], ח) מנחות כג,

[עיל סב.], ח) מנחות כג,

נר מצוה

ב א מיי׳ פי״ט מהל׳

יב א מיי פייט מהכי מעה"ק הלכה יא ועי רש"ק: יג בגד מיי פרק י"ח שם הלכה טו: יד ה מיי שם פרק י"ט הלי

טו: שו ד מיי פייא מהלכות בית הבחירה הלכה ה: שו ד מיי פייז שם הלכה טו: יו ח מיי פייז שם הלכה טו: הקרבנות הלי טו ופייז מהלי הקרבנות הלי טו ופייז מהלי

שקר במת של שר דפ ד (ושל בית הבחירה הלכה טו: טי מיי פייש מהלי מעשה הקרבנות הלכה י:

תורה אור השלם

 בִּי אִם בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
 יְהֹוֶה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךְ שֶׁם תַּעֲלֶה עלתיר ושם תעשה כל אשר עלנקין יְשָׁם תַּעֲשָׁוּר בּל אֲשֶׁוּ אָנֹכִי מְצְּנָרְ: דברים יב, יד 2. אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחָט שׁוֹר אוֹ כָשָׁב אוֹ עַז בָּמָחָנָה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחָט מְחוּץ לְפַּתְּבָּהְ הְּיִּבְּּלְּכְּהְ לְּפְּרְבָּהְ לְּפְּתְּבֵּהְ וּיִּרְאִיזְ, ג בּ, וְאֶל פָּתָח אַהְל מוער לא הַביאו לְהַקָּרִיב קְרְבָּן לִיהֹוְה לְפְנֵי מִשְׁכַן יְהֹוְה דְּם יַחְשַׁב לְאִישׁ הַהוֹא דְם שְׁפְּרְ וְנְכְרַת לָאִישׁ הַהוֹא דְם שְׁפְּרְ וְנְכְרַת האיש ההוא מקרב עמו: ויקרא יז, ד

גליון הש"ם

גם' דלא אתא מבינייא. עי' יומל דף סג ע"ב מוס' ד"ה זריהת:

מוסף רש"י

לדברי ר' ישמעאל חייב אחת. אינו חייב אלא חטאת אחת, אחות ליה לורק מכרת דכתיב דמייתי ליה לוורק מכרת דכתיב בשוחט, וכיון דחד כרת וחד לאו אתרוייהו אין חילוק חטאת ביניהם כי עבדינהו בהעלם אחת: לדברי ר"ע. דיליף זורק מכרת דכתיר ר"ע. דיליף זורק מכרת דכתיכ גני מעלה, סוו להו שוחט וזורק שני כרימות וחייב שתים: אפיי לדברי ר"ע אינו חייב אלא אחת. דלע"ג דלוכל שמי כרימות, הואיל ואין בהן אלא אוהרה אחת אין חילוק חטאת ביניהם, דאילו במעלה כחיבא אזהרה באפי נפשה בתענה כחיבה הזהרה בחפי נפשה (דברים יב) השמר לך פן מעלה עולותיך, ואילו שומט וזורק אין בהם אזהרה אלא מהיקש דאיתקש בהם אזהרה אלא מהיקש דאיתקש למעלה, דכתיב שם תעלה עולותיך ושם תעשה, איתקש שאר עשיות להעלאה ומהכא נפקא לשוחט וולק (סנהדרין לד:) קדושה ראשונה. של נים: קידשה לשעתה כו' לעתיד לבא. כי לשעתה כו' לעתיד לבא. כי היכי דסבילה ליה בקדושת החלך (לעיל 0: 0ב. מבות ימ.) ולא קידשה לעתיד לבא. קדושה שנתקדשה ירושלים חינם לעולם ומשחרבה הותרו הבמות מגילה י.) **היו עושים קלעים.** במקום החומה ובונים את כתלי החומה אלל הקלעים וכן לעזרות (שברעות מד.). קס"ד במקום חומות היכל, שיהא מזבח הבני בעזרה קרוי אשר פתח אהל מועד, שאלמלא כן לא היו מקריבין עד שיגמר הבנין, והם התחילו להקריב קרבנות משבאו שם בימי כורש כמו במוב בספר עזרא, ועד עשרים ושנים שנה אחרי כן לא נגמר הבית בשנת שלש לדריוש האחרוו: בוגיד נשתו שלם מדיים התוחן. בובין מבחרץ. שהיו הקלעים פרושים לפנים מעובי החומה שלא יכנסו הבונין לתוך ההיכל (מגידה י.), נתנו הקלעים לפנים מתקום החומה ובונים את החומה מבחוץ שלא יזונו עיניהם מן ההיכל, וקס״ד דהנך קלעים לר״א כדי להכשיר העזרות קנעים נר"ח כדי נהכשיר העזרות להקריב קרבן, דאם אין בית אין קרבן, דקדושה ראשונה בטלה לה שבועות שם) ומר מאי דשמיע ליה קאמר. ולא משום לוכך קדוסה (מגילה שם) מקריבין קדוסה (מגילה שם) מקריבין אע"פ שאין בית. דקדוטת הכית קידטה לטעתה וקידטה לעתיד לכה (לעיל סב.): אע"פ שאיז חומה. בירושלים הודם שאין יוובווו. פרושנים קודט שנכנית החומה (שבועות שם) המעלה. בחוץ חיבורי עולין, עולין בשר, חיבורי עולין

עלם (מנחות כג.):

להכי כתביה קרא דלא תיתי מבינייא. י) תימה על סוגיא זו דגפ׳ בתרא (דף קטו:) דרשינן אשר יעלה עולה מה העלאה

שהיא גמר עבודה אף כל שהיא גמר עבודה למעוטי קומץ ומקבל והיולק והבולל והפוחת והמולח כו׳: יבול חוץ לשלש מחבות. ונילם נז"ש מפרים הנשרפים כדילפי׳ בהרוגי ב"ד בפ' נגמר הדין (סנהדרין תיתי מבינייא א"כ לא יאמר בזריקה ותיתי דף סב:) ואפי׳ אינה מופנה ילפינן מבינייא א ותיתי משחימה מה לשחימה שכן בגילוי מלתא כיון דלא אשכחן מחוץ

למחנה אלא חוך לשלש מחנות: ולא בעי אל פתח אהל מועד. אע"ג דאינטריך לקמן (דף קיג:) למעוטי רובע ונרבע ופרת חטאת וקדשי בדק הבית טובא פתח

אהל מועד כתיבי: ה"ג ולרבא נכתוב רחמנא ואל פתח אהל מועד מחוץ למחנה ובמחנה למה לי. וקא קשיא ליה לרבא ל"ל דכתב רחמנא כלל מחוץ למחנה ובמחנה וכן פי׳ הקונט׳: בזמן הזה. לעיל פירשתי בריש הדשי

קדשים (דף ס.) גבי מובח שנפגם ופירשתי מ"ט [נקט] הכא המעלה ולא נקט השוחט: ריש לקיש אמר פמור קדושה

ראשונה כו'. תימה דלא פריך עליה מהנך משניות דפריך בפ"ק דמגילה (דף י.) אר' ילחק דאמר שמעתי שמקריבין בבית חוניו: רבי יוחנן אמר חייב חיבורי עולין בעולין דמו. וא״ת למה לי חיבורי הא שמעינן ליה לר' יוחנן דאמר בפ' הקומן רבה (מנחות דף כו:) יש הקטרה בפחות מכזית וכיון דחשיב הקטרה בפנים מחייב בחון כדחמר לקמן (דף קח:) גבי מוקטרי פנים שחסרו דחייבין עליהם בחוץ כיון דבפנים הויא הקטרה דמהדרינן פוקעין וי"ל הא דחשיב ליה לר' יוחנן הקטרה היינו לענין מקטיר לחלאין שמשלים אח"כ ואע"ג דבפרק כל המנחות באות מלה (מנחות דף נח.) חשיב ליה הקטרה גבי שאור ודבש דאמרי׳ יש קומן פחות משני זיתים ויש הקטרה פחות מכזית שאני התם דכתיב קרא ועוד דבשחוטי חוץ מיפטר טפי כדדרשינן הכא על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר ועוד דהא איתהש מחשבות זו לזו אכילת מזבח לאכילת אדם ומדחשב על מנת להקטיר חוץ למקומו לא מיפסלא

וצוארה בחוץ [צוארה] בחוץ פשימא אמאי קפיד רחמנא אשחימה ושחימה בחוץ היא אלא לאיתויי יכולה בחוץ וצוארה בפנים איתמר המעלה בזמן הזה ר' יוחנן אמר החייב ריש לקיש אמר פמור ר' יוחנן אמר חייב קרושה ראשונה קירשה לשעתה וקירשה לעתיד לבא ריש לקיש אמר פטור קדושה ראשונה קירשה לשעתה ולא קירשה לעתיד לבא נימא דבפלוגתא דר"א ור' יהושע קמיפלגי ידתנן א"ר אליעזר ₪ כשהיו בונין בפחות מכזית ש"מ דמקטיר בחוץ בהיכל היו עושים יקלעים בהיכל קלעים לא מחייב בפחות מכזית: בעזרות אלא שבהיכל בונין מבחוץ ובעזרה יב בונין מבפנים א"ר יהושע שמעתי ישהיו מקריבין אע"פ שאין בית הואוכלים קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים" קרשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא לאו מכלל דר"א סבר לא קידשה יו א"ל רבינא לרב אשי ממאי דלמא דכולי עלמא קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ומר מאי דשמיע ליה קאמר ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא קלעים לר' אליעזר למה לי לצניעותא בעלמא איתמר המעלה יו ואין בו כזית ועצם משלימו לכזית רבי יוחגן אמר יחייב ריש לקיש אמר פמור ר' יוחנן אמר חייב חיבורי עולין כעולין דמי ריש

שום זבח וחל פתח חינטריך לדרשה לקיש אמר פמור חיבורי עולין לאו כעולין דמו בעי רבא המעלה אחריתי ש הראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ יצאו פרת חטאת וקדשי בדק הבית:) לאו) לאיתויי [כולה] בפנים כו'. לעולם גג היכל לא מיחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שהרי הביאו אלא לאיתויי היא בפנים וצוארה בחוץ דלא תימא פתח אהל מועד היא לכך נאמר במחנה לאיתויי לחיובא והדר אתא מחוך דלא תרבי מבמחנה שוחט עולה בדרום ומהו 🗗 אל פתח אהל מועד לא הביאו שלא הביאו כדרך הבאת 🗗 קדשי קדשים בלפון חלמוד לומר מחוץ דלא חייב 🗈 אלא משום חוץ דאינו ראוי לשום זבח ילא זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרת שהוא מקום שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחוץ דעולה בדרום פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדרך הבאתו קפיד אלא אהבאה כל דהו ובלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה בחוץ היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: המעלה בומן הוה. בחוץ: וקידשה לעחיד לבא. והויא לה ירושלים בית הבחירה ושעת איסור הבמות היא: כשהיו בונין בהיכל. בימי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים במקום חומה וחזרו וקדשו בקידוש המפורש במסכת שבועות (דף יד.): עלם. אין מלוה להעלותו אם פירש כדאמרן בפרק המזבח מקדש (לעיל דף פה:):

ע) יומא סג תמורה ו יג.. י) עי' הגהות הב"ח

(h) גמ' שכן ישנה במנחה שחיטה תוכיח תיתי מבינייה: (ב) רש"י ד"ה פלגינהו נ"ל הודם ד"ה שם תעלה:

שינויי נוסחאות א] נ"ח מבינייא אלא להכ כתיב קרא כו׳ (והשחר ליתה). כ"ג כש"י וכן בס"י מחר"ם. נ"ל כיג לקייי וכן כקייי (שחביי). ניים בזריקה ותיתי משחיטה (כיים): ב] ניים מבינייא אלא להכי כתיב קרא ולא אתיא מבינייא למימר דאע"ג דאתי מבינייא לא תיתי מבינייא אמר ר' אבהו אשר אנכי מצוך הכתוב עשאן עשייה אחת זרק כו' (ש"מ וכע"ז עשייה אחת יו א ש. .-בב"ש). ל"ל ושם תעשה בר"ב רחמנא לכולהו ערבינהו רחמנא יכולהו עשיות עשייה אחת לכולן זרק כר' (כי"צ). ועי' נה"ז מק"כ נגיל' הרמכ"ס והראכ"ל: ד] נ״ל ת״ר מחוץ למחנה יכול חוץ לשלש מחנות מנין אף במחנה לוייה ת"ל במחנה אי במחנה יכול השוחט (כי"ר: וקי). וכ"ג ח"נ בכמה שינויי ע"ש, בכי"מ ול' וש"מ גרס' נ מה שלפנינו בסוגריים עגולים. מה שלפנינו בקוגרים ענונים, ולימא שם מה שבסוגריים החלוגריים המרוצעים [אלא ששם ת"ל מחוץ למחנה אי מחוץ למחנה אי מחוץ למחנה וכ"ל, וכ"ה גם במ"כ אחרי מות פרשתא זי ובילקו"ש. ולפנינו הוגה ע"פ ד' פפד"מ, מחמת הכפילות: ה] ת"ל או לנחננע הכפיטור זון חיייב או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול כל"ל וכ"ה ברש"י (צ"ק). וראה הגהמו ברש"י באות כא. (ובד' הגהמו ברש"י באות כא. (ובד' ייכנו מפט לק שנו פאובן (כייצוקי מחרץ (כייצוקי וחינ. וכיה בתייכ שם). נ"ל תת"ל או אשר ישחט מחרץ (שים וציק): ז] לשחיטת כל זבח אף במחנה שאין ראוי לשחיטת כל . זבח יצא (ש"מ, ת"כ וילקו"ש שם, כעי״ז בכי״צ): ח] קרא במחנה מחוץ למחנה כל״ל (ח״ם, וכ״ה בכל כתה"י וש"מ אלא ששם ואל ככל כתה"" וש"ת חלה ששם ואד מחוץ, ול"ה לרש"ן: פן מועד, מחוץ למחנה ובמחנה למה לי לל"ל (ב"ש, וכ"ה ברש"י ותום"). ליל (ב ש, זכרו בושר וומט). ל"ל מועד ומחוץ למחנה ולא בעי במחנה, במחנה ל"ל (כי"צ, וכ"ה במיוחט לר"ח, וכע"ז בכי"מ ור׳ ב׳). ולפי"ז רק "במחנה" מיותר ול"ב: י] ל"ל לא לאתויי. ... כוש" (*ש"מ, א] אליעזר שמעתי כשהי יאן אלינער שמעתי כשהיו (ש־ת) יבן ליל ובעורות (ש־ת): יבן קידשה לעתיד (פ״מ): יבן קידשה לעתיד לבוא לכ"ל (ש־ת): ידן המעלה אבר שאיץ בו לכ"ל (ש״מ): מון למיל (ש״מ): מון לילן (תחתי חדם). לכיך (תחוק הל) למון הבתי לכי ג'י לו לקיד לתחוק הול למון הבתי לכי ג'י לו עדר הול למון הבתי לכי ג'י וון שתר הוא למון הבתי לי וון שתר הוא למון הבתי לכי ג'י וון שתר הוא למון הבתי למון ה רש"י וכמ"ש כלות ב: יו] שפך הכתוב בעונש לליל (ישים). ובל"ק הגיה יחשב (נמקום שפך) ועמ"ש בעמי הקודם לות י ולות כת]: יה] ליל דנפקא (ישים: ימן שי צ"ע, וליע קהל רש"י בד"ה שם תעלה אייר להדיח אדברי אביי דלעיל דאשאר עבודות לא מיחייב אלא חדא. [ואע"ג דלעיל לא החרר בגמי "שם תעלה", יעו' בש"י אות ג]: ב] ואהעלאה (*ש"מ): כאן נ"ל ן ואהעלאה (יש״ח: כאן נ״נ ת״ל או אשר (צ״ק). ולקה לעיל לות ה. נ״ל אי אשר (ותיכת ת״ר נמחק) (ש״ח:, [בח״ג גורס בגמי ת״ר או אשר ישחט וכוי ולפ״ז ל״ש הנוסח בלש״י כלפנינון. וע׳ הים הגוסת כנק "נכפינון. וע" לק"ס: כב] לשחיטת שום (כ""): כב] מי שלא לנ"ל ("ש"מ): כה] דמשמע אל פתח כל חללה של עזרה כל"ל והס"ד ומינת קרי נתחק (ש"מ): בה] ל"ל ומאי (ש"מ): כו] בכתה"י וש"מ

: (באה"מ) מייב משום חוץ אלא דאינו ראוי כו׳ כנדל"ל